

werp ik daarbij, als beneden ons beider Christeneer, verre van mij. Het doet er o, zoo weinig toe, wie van achteren van ons tweeën beter op de hoogte van zoo splinterige quaestiën bleek. Niet wat meer of min te weten, maar de zedelijke macht om recht en gerechtigheid te doen, moet voor U en mij palm der eere blijven. En indien ooit Uw goede naam, mijn Broeder, in den kring van Neêrlands Christenen lijden kón, Ge zoudt die droefheid *niet* beleven om een font of wat, die op wetenschappelijk terrein beter gemedend ware; maar wél, indien Ge de onware beschuldiging nog langer zocht vol te houden, die Ge in een onbewaakt oogenblik tegen gansch een kring van achtbare mede-Christenen hebt ingebracht.

In die beschuldiging toch ligt tusschen U en mij het eigenlijke geding.

Gij hebt in uw *Kroniek*, zwart op wit, laten drukken: 1°. dat de H.H. Directeuren der U bekende Stichting zich vermeten hebben iets te doen, „*waarnaar ze niet mochten staan*”, en zich hebben opgeworpen als „*onbevoegde macht*”; 2°. dat H.H. Curatoren derzelfde Stichting zich vergaapt hebben aan het doen van benoemingen, waartoe ze niet gerechtigd waren; en 3°. dat de H.H. Rutgers c. s., door een hoogleeraarsbenoeming te aanvaarden, zich een naam hebben toegeëigend, „die hun niet *toekomt*.”

Deze beschuldiging nu hadt Ge óf waar te maken óf in te trekken.

Gij onthieldt U van het *laatste*, omdat Ge te goeder trouw waandete, in het *eerste* geslaagd te zijn.

Toon ik U derhalve duidelijk en overtuigend aan, dat schijn U ten deze misleid heeft, dan mag ik er immers op rekenen, dat Ge alsnu voetstoots tot de reeds te lang uitgestelde herroeping zult overgaan, en aan de mannen, wier eer Ge te na kwaamt, volop herstel van eer zult gunnen?

Vooraf echter rust op mij de taak, Uw met ongemeen *talent* geschreven repliek te weerleggen.

„Strikt genomen,” kies ik daarbij ten titel.

Zelf erkent Ge toch op blz. 42: „Dr. Knyper heeft meer gedaan, dan men *strikt genomen* van hem mocht eischen. Hij heeft gepoogd te bewijzen dat niet alleen het *jus constitutum* (stellige recht), maar ook het *jus constituendum* mijn beweren... omverwerpt.”

Hier zit in, dat Ge dus, naar Uw eigen zeggen, tot herroeping zult gehouden zijn (ook al ware al Uw overig betoog onberispelijk), zoodra Ge buiten staat blijkt, om Uw beschuldiging op dit eng afgebakend terrein van het *stellige recht* te handhaven.

Daar houd ik mij dan nu ook aan.

Wel ga ik voorts óók de andere deelen van Uw tegenschrift aan critiek onderwerpen; maar, gesteld al, die critiek liet U ongedeerd en